

РЕШЕНИЕ

№ 2042

гр. София, 15.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14267** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 39210 от 27.12.2019 г. по описа на АССГ и вх. № 1078461/ 04.12.2019 г. по описа на СРС, подадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, чрез юрк. А. К., срещу Решение от 13.11.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 2-ри състав, постановено по н.а.х.д. № 9860/ 2019 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 301/ 07.05.2019 г., издадено от главен комисар Х. Т. – директор на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева на основание чл. 72, ал.1 от ЗЧОД за нарушение на чл.4, ал.1 от ЗЧОД.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че не са допуснати твърдените от първоинстанционният съд пропуски при изготвяне на АУАН, респ. НП. Заявява се, че административно-наказващия орган правилно е квалифицирал извършеното нарушение, при съблюдаване на материалния и процесуалния закон.

При проведено открито съдебно заседание по делото касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна – [фирма], редовно призован не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Единадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно наказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в разминаване мястото на извършване на нарушението. Както в АУАН, както и в НП е записано (на първите страници на актовете), че деянието е извършено в [населено място], като при описание на нарушението (на вторите страници на актовете) е записано, че деянието е извършено в [населено място]. Въззивният съд е отменил НП поради допуснатото съществено нарушение на административно производствените правила. Независимо от това е взел отношение и по същество на спора. СРС счита, че така описаното от административно наказващия орган нарушение е доказано, че жалбоподателят е извършвал сигнално-охранителна дейност без необходимия лиценз.

Така постановеното решение е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При това е формирал изводи, които настоящият състав споделя изцяло.

От описанието на нарушението в АУАН и НП не става ясно кое място на извършване

на нарушението е приел наказващия орган. В АУАН и НП е посочено, че деянието е извършено в [населено място], а в мотивите на НП се твърди, че сигнално охранителната дейност без лиценз е реализирана на територията на [населено място], което налага извод за противоречие относно мястото на извършване на деянието. Датата и мястото на извършване на нарушението са задължителни елементи от неговата обективна страна и са императивни реквизити, чието присъствие в АУАН и НП законодателят императивно е предвидил по силата на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради което и липсата или неясното им описание винаги водят до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, доколкото на същото АНО е длъжен да предяви ясни фактически рамки на вмененото му административно наказателно обвинение. И тъй като в процесния случай не са ясно и недвусмислено посочени мястото на извършване на вмененото деяние, то не е гарантирано и правото на защита на дружеството жалбоподател, което води до съществено нарушение на установените процесуални правила.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.11.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 2-ри състав, постановено по НАХД № 9860/ 2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.